

[Villemoes.]

Jeg kan heller ikke indse, at den Lov, vi nu faar, tilstrækkeligt viser, at vi vil være med i første Plan paa dette Omraade.

Det Ændringsforslag, som mit Parti har stillet, er efter min Mening af en saadan Beskaffenhed, at det, hvis det blev ført ud i Livet paa rigtig Maade, vilde vise Alverden, at nu vilde Danmark hjælpe med til at løse disse Baand. Jeg kan ikke forlige mig med, at man i Statskontorerne sidder og voterer om, hvorvidt vi skal tage denne eller hin lille Varepost ind i Landet. Det er mig umuligt at forstaa, at nogle Kontormænd skal kunne gøre det. Under Lovforslagets første Behandling nævnte jeg enkelte store Grupper, som jeg mente der ogsaa kunde være Grund til at give fri. Jeg nævnte Tobak og Kaffe, og jeg nævnte Skibe. Der kunde naturligvis ogsaa nævnes andre Ting. Alle disse Ting, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa ved denne Lejlighed — Udvalgets ærede Ordfører har jo redegjort for Udvalgets Arbejde — drejer sig om store Beløb, og hvis de blev givet fri, vilde Valutacentralen blive fritaget for noget af sit Arbejde. Jeg kan ikke forstaa, at man i Valutacentralen pludselig skal kunne bestemme, at nu kan Danmark faa Raad til, skal vi sige, et Kinoorgel; men saaledes gaar det jo til.

Naturligvis kender vi Mindretallenes Kaar, og vi er klar over, at vi ikke kan vente at faa vore Fordringer opfyldt, medmindre vi kan overbevise Flertallet om deres Rimelighed. Det er i øvrigt klart, at vort Ændringsforslag ikke er noget Ultimatum fra vor Side. Vi havde i højeste Grad været villige til Forhandling, hvis man blot havde villet. Jeg understreger dette, idet jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for vort Ændringsforslag. Jeg skal ikke gøre yderligere Bemærkninger ved denne Lejlighed, da vort Forslag er saa kendt, som Tilfældet er eller i det mindste burde være.

Lange: Paa et Mindretals Vegne, nemlig paa Udvalgets konservative Medlemmers Vegne, har jeg hermed den Ære at anbefale det af os under Nr. 2 stillede Ændringsforslag til Tingets velvillige Behandling. Dette Ændringsforslag falder i hvert Fald i Hovedlinjerne sammen med det Ændringsforslag, der allerede i Efteraaret 1935 blev stillet fra konservativ Side, og det falder ganske sammen med det Ændringsforslag, som fra vor Side blev stillet, da vi havde Valutaforslaget til Behandling i Rigsdagssamlingen 1936—37. I alt væsentligt falder det ogsaa sammen

med det Forslag, der blev indsendt til Rigsdagen fra de store Byerhvervsorganisationer, Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri, Grosserer-Societetet, Industri-raadet, Købmandsraadet, Provinshandelskammeret og Dansk Dampskibsrederiforening. Yderligere kan jeg sige, at de Tanker, over hvilke vort Forslag er bygget, falder sammen med den Opfattelse, der gør sig gældende inden for store Dele af Landbruget.

Naar vi stiller vort Ændringsforslag igen i Aar, er det, fordi vi føler os fuldkommen overbevist om, at de Ideer, over hvilke særlig vor Liste B er bygget, anviser de Veje, ad hvilke den Afvikling, som sikkert nok skal komme, vil komme til at gaa. Vi erkender fuldt ud, at der foreligger en overordentlig vigtig handelspolitisk Opgave for Regering og Rigsdag, men vi hævder ogsaa, at Vedtagelsen af vort Ændringsforslag vil gøre det muligt ikke alene paa en lige saa god, men sikkert paa en langt mere tilfredsstillende Maade at løse det handelspolitiske Problem, end det er muligt efter Regeringsforslaget. Vi føler ogsaa — hvad jeg var udførligt inde paa ved Sagens første Behandling —, at valutamæssige Opgaver og beskæftigelsesmæssige Opgaver ikke kan løses eller i hvert Fald kun løses meget tilfredsstillende ved Hjælp af Importreguleringen.

Baade Valutasituationen og Arbejds-situationen giver mig efter min Opfattelse Ret i de Betragtninger, jeg fremsatte ved første Behandling. Man kan jo ikke lade være at lægge Mærke til, at samtidig med at Regeringspartierne fremhæver, hvor vigtig Valutaordningen er af beskæftigelsesmæssige Grunde, har der været en forfærdende Udvikling i Arbejdsløsheden, ganske særlig i den allersidste Tid. Atter i Dag ser man Oplysninger om en meget stærk Stigning i Arbejdsløshedstallet. Jeg er egentlig noget overrasket over, at disse Oplysninger er kommet frem nu. Tidligere fik vi Oplysning om Arbejdsløsheden hver Uge, saa gik man over til den Ordning, at Tallet kun blev offentliggjort en Gang om Maanedes; men det er vist ikke mere end en Uge siden, vi fik de sidste Oplysninger, og saa vidt jeg har set — jeg ved ikke, om jeg har misforstaaet det —, har man altsaa nu faaet Oplysninger med et kortere Mellemrum end det, der ellers i den sidste Tid er blevet det normale.

Det, at man nu har et Arbejdsløshedstallet paa over 120 000, synes jeg maatte give Regeringspartierne og den høje Regering Anledning til at overveje, om man nu ikke